

Onko Imatran nuoriso pilalla? -keskustelutilaisuus järjestettiin pääkirjastossa syksyllä 2023.

Nuorten asiat herättivät runsasta keskustelua

Tiedote **21.9.2023 11:51**

Kirjaston ja nuorten palveluiden järjestämä keskustelutilaisuus oli osa Minun kuntani -hanketta.

Nuorten elämää Imatralla ovat viime aikoina leimanneet muun muassa koulukeskusten käyttöönotto, korona-aika sekä huolestuttavat uutisotsikot koulukiusaamisesta ja väkivallasta. Kaupungin nuoret olivat aiheena pääkirjastossa viime viikolla järjestetyssä kaksituntisessa paneelikeskustelussa. Keskustelemassa oli suomalaisia ja maahanmuuttajanuoria, kuntapäättäjiä ja nuorten parissa työskenteleviä. Keskustelua ohjasivat kirjastoasiantuntija **Ari Saeslahti** ja nuorten palveluiden vastaava **Johanna Mäkinen**

Nuoriso pilalla?

Tilaisuudelle oli annettu tietoisesti provosoiva otsikko "Onko Imatran nuoriso pilalla?" Etsiessään vastausta tähän kysymykseen keskustelijat pohtivat, mitä "pilalla oleminen" oikein tarkoittaa. Merkitseekö se vaikkapa sitä, että tarvitsee tukea koulussa, on mielenterveysongelmia, ilmenee huonoa käyttäytymistä tai ilkeää? Entä heitetäänkö pilalle mennyt pois vai pyritäänkö korjaamaan? Miten voi olla jo pilalla, jos ei ole täysin kypsänytkään?

Pilalla olemisessa nähtiin kaksoismerkitys – "pilalle" voi mennä negatiivisten asioiden, mutta myös liiallisten hyvien asioiden vuoksi. Yhteiskunnassamme todettiin olevan polarisaatiota ja hyvinvoinnin eroja; yksi nauttii yltäkylläisyydestä ja hemmottelusta toisen kärsiessä puutteesta. Huomautettiin, että hyväosaisistakin perheistä tulee huonokäyttöisiä nuoria.

Pilalla olemisesta puhuttiin lisäksi ikäpolvikysymyksenä: vanhempien polvien mielestä nuoriso on ollut pilalla aina.

- Nuoruuden erilaisuus on aina pikkuisen vääränlaista, sanoi eräs panelisti.

Paneeliin osallistuneen Tampereen yliopiston yliopistotutkijan **Antti Malisen** esittelemä tilastotieto näytti, että Imatran nuorisotilanne ei ole valtakunnallisesti verraten niin hälyttävä kuin otsikoista voisi päätellä. Negatiiviset teot nousevat herkästi uutisiksi, mikä jättää varjoonsa sen, että enemmistö nuorista voi varsin hyvin.

Eräässä puheenvuorossa korostettiin, että vääränlainen teko ja sen tehnyt ihminen on kyettävä erottamaan toisistaan.

- Imatralainen nuori on vaikka mitä, lopulta kuitenkin vain ihminen. Tehty virhe ei saa leimata nuorta.

Aikuiset pilalla?

Entäpä, jos pilalla ovatkin aikuiset? Aikuisten todettiin olevan taitavia langettamaan moraalisia tuomioita sen sijaan, että keräisivät tietoa ja loisivat yhteisymmärrystä. Kaupan alalla ja asiakaspalvelussa toimineet panelistit totesivat kohdanneensa enemmän huonokäyttöisiä aikuisia kuin nuoria.

- On helpompi moittia toista ryhmää kuin tehdä itsereflektiota.

Todettiin, että ihminen kasvaa sosiaalisissa yhteyksissä. Olisikin aikuisten tehtävä miettiä, mitä he ovat tehneet tai jättäneet tekemättä lasta ja nuorta kasvattaessaan. Toki myös nuorten keskinäisen ryhmäpaineen vaikutus tunnustettiin niin fyysisesti kokoonnuttaessa kuin sosiaalisessa mediassa. Aikuisten tehtävänä pidettiin ohjaamista oikeaan suuntaan, vaikka keskusteluyhteyden luominen nuoreen olisi hankalaa ja puuttumiskynnys toisten tekemisiin korkea. Aikuisia tarvitaan, sanoi useampi panelisti.

Nuorten osallistuminen päätöksentekoon nousi esiin monessa kohtaa keskustelua. Todettiin, että on olemassa valtava ryhmä nuoria, jotka eivät ole edustettuna päätöksenteossa. Nuorisovaltuusto toimii ja sillä on halua osallistua, mutta sen aika sekä mahdollisuudet perehtyä käsiteltäviin asioihin ovat rajalliset. Valtuustokin edustaa vain pientä osaa nuorista, joten sen on koetettava pohtia asioita myös "pilalla olevien" nuorten puolesta. Suurin osa nuoria koskevasta päätäntävällästä kuuluu entisille nuorille eli aikuisille, jopa eläkeikäisille. Pohdittiin, osaavatko he olla ajassa kiinni ja tehdä päätöksiä, jotka vaikuttavat pitkälle nykynuorten tulevaisuuteen.

Maahanmuuttajanuorten haasteita

Maahanmuuttajanuoret kertoivat tilaisuuden aikana yksinäisyyden kokemuksistaan. Yksi ihmetteli, mihin kaikki nuoret katoavat koulupäivän jälkeen, kun kotimaassa vasta siinä kohtaa yhdessäolo alkoi. Toinen taas sanoi, ettei häntä haluta kaveriksi venäläisyytensä takia, ikään kuin Euroopassa riehuva sota olisi hänen vikansa.

- Venäläisyys tuodaan aina uudestaan esille.

Myös kielitaidon puutteen todettiin kaventavan osallistumismahdollisuuksia vaikkapa nuorisovaltuustoon. Suomalaisilla ei erään puhujan mukaan ole valtavasti taipumusta moikata ja ottaa uusia ryhmään mukaan; tähän tarvittaisiin aikuisilta mallia. Muunkielisilläkin on oikeus osallistua ja tuntea olonsa turvalliseksi.

Yhteisöllisyys hakusessa

Keskustelijat kokivat, että suurissa koulukeskuksissa yksilöt, varsinkin kielitaidottomat, uhkaavat hukkua massaan. Opettajat eivät tunne oppilaitaan, eikä välttämättä oppilaidenkaan kesken synny yhteenkuuluvuutta. Korona-aika etäopetuksineen syvensi ongelmaa. Myös kotona aikuistenkin maailma on muuttunut nopeasti: saattaa olla epäsäännöllisiä työaikoja, eivätkä isovanhemmat, saati muut aikuiset välttämättä osallistu lasten kasvatukseen samoin kuin aiempien sukupolvien aikoina. Digiteknologia tuottaa taukoamatta ärsykeitä kaikenikäisille.

- Ennen kaikki katsoivat samat tv-sarjat ja leffat ja kuuntelivat samaa musiikkia. Nykyään oma yhteisö ja samanmieliset nuoret on helpompi löytää netin kautta, eräs panelisti mietti.

Yhteiset ajanviettopaikat ja yhteinen tekeminen nähtiin ratkaisuna yhteisöllisyyden puuttumisen ongelmaan. Nuorten yhteinen aika koulussa todettiin tärkeäksi, mutta se yksin ei riitä. Tarvittaisiin yhteistä toimintaa myös koulun jälkeen. Harrastus voi olla myös paikka, josta löytyy turvallinen aikuinen nuorelle, jolla ei sellaista ole kotona.

Keskustelun kenties kiivain osuus koski niinkin käytännöllistä aihetta kuin nuorten mopomiihtejä. Yhtäältä ihmeteltiin, miten moottoriurheilukaupungiksi tunnustautuvalla Imatralla ei pystytä järjestämään miihtejä. Toisaalta todettiin, millainen haaste miittien järjestäminen olisi viranomaisten ja vastuunkannon näkökulmasta. Tahalliseen häiriköintiin liikenteen seassa - mahdollisesti laittomilla nopepeleillä - ei voi suhtautua lainkaan positiivisesti. Muistutettiin, että viime vuonna Vuoksenniskalla kokeiltuun mopotaliin ei riittänyt kävijöitä eikä ohjaajia.

- Keskustelussa tuli esille se, että nuoria on monenlaisia ja suurella osalla heistä menee ihan hyvin, Ari Sareslahti kiteyttää keskustelun annin.

Minun kuntani -hanketta vetää Lahden kaupunginkirjasto, ja siinä ovat Etelä-Karjalasta mukana Imatran ja Lappeenrannan kaupunginkirjastot. Tämä oli kolmas Imatralla pidetty keskustelutilaisuus. Hanke jatkuu uudella keskusteluaiheella myöhemmin syksyllä.

Lisätiedot:

Kirjastoasiantuntija Ari Sareslahti, p. 020 617 6603, ari.sareslahti@imatra.fi

Minun kuntani -hanke on osa kirjastojen lakisääteistä demokratiatyötä. [Lue lisää Demokratiatyö-sivuiltamme!](#)